

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

De dispositionibus ad Passionem Meditandam procurandis. §.2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

cogitatione armentur, & in omnibus ei similes euadamus, cuius passionis meditatio fit nobis armorum instar fortium, & elegantium, quæ nos totos à capite ad pedes cooperiant & arment, reddantque tremendos ipsis dæmonibus, carni terribiles, mundo admirandos, Angelis gratos, Deo denique amabiles.

**DE DISPOSITIONIBVS
ad passionem meditandam
procurandis. §. 2.**

T prædictos fines, quos meditatione passionis quærimus, obtineamus; necesse est, quam possimus optimè ad eam nos præparare. Et si enim (ipso Spiritu san-

cto autore) a ante omnem orationem, præparanda sit anima; ne, qui orat, videatur esse, quasi homo, qui tentat Deum, & portionem suam absque vlla præparatione de cælo expectare, præcipuè tamen id refert plurimum, ad eam orationem & meditationem, quæ pro argumento habet ipsius Christi dolores & pœnas, ad quas ipse magno amore se præparauit: vultque eas magno feruore cogitari & meditari.

*b Thren. 3.
19. 20.*

P O S S V M itaque existimare, ipsum Christum mihi dicere, illud Ierem. *b recordare paupertatis & transgressionis, siue laboris mei, & absinthij & fellis: me verò eidem*

respon

respondere memoria memor ero, & tabescet in me anima mea, hoc recolens in corde meo: ideo sperabo; Quasi dicat, omnino in particulari & magno fervore de tuis laboribus & afflictionibus recordabor, adeo eas tenerè in me sentiens, ut præ mæore & dolore tabescat anima mea: nec satis mihi esse existimabo, semel omnes tuos dolores meminisse, sed repetam sæpè magna attentione & affectu, magnam ex eis fiduciam hauriens. *Dispositiones* aptas ad meditandum cum fructu hæc mysteria, aperuit breviter S. Bonavent. dicens: *debet homo aggredi hoc tam nobile opus humiliter, confidenter, instanter, & cum quanta potest cordis sui munditia*: In qua sententia quatuor præcipuas indicat virtutes, quæ optimè animam disponunt ad ea dona & gratias accipiendas, quas Deus iis communicare consuevit, qui se in his meditationibus exercent.

PRIMA virtus est *cordis humilitas*; ut meditationem auspicemur, cum pudore & confusione nostrorum peccatorum, non ob illam generalem causam; quod *e iustus initio sua orationis accusator sit sui*, sed nominatim, quod suis peccatis causa fuerit tot cruciatuum Christi, quem respicit, & contemplatur. Atq; si parens quispiam vinculus & ferreis onustus in carcere cõpedib. & catenis, inter latrones detineretur graues toleras dolores & ignominias, non ob sua, sed filij peccata; si filius ille, ut parentem visiteret, carcer è ingrederetur humili proculdubio pudore, & sui cõfusione suffunderetur, ut

qui

In stimula
diuini amo-
ri c. 4.

I.

c. Prou. 18. 17
iuxta LXX.

qui sciret, se illorum parentis cruciatuū causam extitisse. Ex hac humilitate provenit, ut quis lugubri se habitu tegat, externa scilicet humilitate, in vestitu & reliquo corporis habitu, tunc præcipuè, cū memoria passionis celebratur, aut ex instituto, meditationes de ea habentur. Nam qui afflictum velit visitare, non se debet induere vestibus festiuis, sed planctus, ei, qui est in tribulatione, consentaneis, sicut fecerunt amici Iob, cū *sedentem in sterquilimo & saniem testa radentem* visitarunt, ut *consolarentur: scissis enim vestibus, sparserunt etiam puluerem super caput suum, & nec verbum loquebantur ei; videntes, dolorem eius esse vehementem.* Ad ipsam humilitatem, cū est perfectissima pertinet, se ipsum indignum iudicare, qui his sanctissimis mysteriis assistat, & aliquo eorum sensu tangatur, sibi persuadens, id ex singulari Dei favore ad eius amicos & dilectos pertinere. Quales fuit, tribus illis Apostolis communicasse animæ suæ tristitiam in horto, cū dixit, *e* *f* *tristis est anima mea usque ad mortem,* ac voluisse, *f* *matrem suam, sanctum Ioannem, & Sanctam Mariam Magdalenam* in monte Calvariae, cū ipse in cruce penderet, iuxta eam stare. Huiusmodi enim gratia, non nisi insigniter humilibus datur: superbi enim, ut est *g* *apud Iob, g* *timebunt, & non audebunt contem- plari omnes, qui sibi videntur esse sapientes,* hoc est, huiusmodi sapientibus non concedi, Deū contemplari secundum magnitudinem diuinitatis

d Iob. 2. 8. 12

e Mat. 26. 38

f Ioan. 19. 25

g Iob. 37. 24

S. Greg. 2°.

Moral. c. 27.

nitatis eius; nec talem eos habere spiritum, ut vel secundum eius humanitatis vilitatem, eundem contempletur.

SECUNDA virtus siue dispositio ad has meditationes, est magna fiducia de Christi Domini nostri misericordia; qui cum dignatus fuerit, tanta pro nobis pati, dignabitur etiam nobis concedere; ut ipsi ita compatiatur, ut ex meditatione dolorum & cruciatuum ipsius, eum fructum hauriamus, in quem illi dirigebantur. Quare humilitatem huic fiduciae coniungens, hanc gratiam petam, tres ad id praetextus, siue causas praecipuas adferens.

PRIMA est, ipsamet passio, quam ipse sustinet.

SECUNDA ipsiusmet compassio, qua peccatorum vicem grauissimè dolens, sequere eorum faciens aduocatum, pro iisdem orauit, ut passionis suae fructus capaces illi & participes fierent.

TERTIA est liberalitas illa, qua tunc usus est erga vnum ex magnis peccatoribus, latronem videlicet, qui humiliter & confidenter ab ipso in cruce pendente petiit, dicens, *memento mei, cum veneris in regnum tuum,* h Luc. 23. 42. *Serm. de passion.* & multò plus obtinuit, quam petebat, ut suo loco dicitur: Sed ego (ait S. Laurentius Iustinianus) postquam me peccatorem, sicut latro ille confessus fuero, loquar ad Dominum meum in cruce pendentem, ac humiliter & confidenter dicam, Domine memento mei,

II.

1.

2.

3.

i ad Ro. 8. 17
k 2. Tim. 2.
12.
Serm. 32. in
Cant.

non solum vt perueniam ad regnum tuum, sed vt doloribus compatiar tuis, tuæque communem passioni; scio enim quod *is tibi compatiar*, etiam *conglorificabor*, & *si sustinero, etiam correpnabo*. His de causis dilatanda est confidentia nostra in Christum, quæ (Sancto Bernardo teste) quò latior est, eò nos reddit capaciores diuinorum donorum, euacuato vase cordis nostri per humilitatem à seipso, quò possit illis repleri.

III.

TERTIA dispositio est magnus feruor ac diligentia circa hoc opus orationis; esset enim magnus pudor, tepidè de iis cogitare, quæ ipse Christus tanto feruore pertulit. Feruor hic in eo apparebit, si meditatio ipsa, attenta valdè, profunda fuerit, ac deuota; excutiendo ex memoria quidem omnes diuagationes; ex intellectu autem torporem in ratiocinando, vt ad profunditatem horù mysteriorum perueniat; ex voluntate denique relaxationem, & frigiditatem in affectibus; conando vt illi sint feruentes sicut fuerunt ipsius Christi, & certo quodam ac generoso animi decreto statuendo ipsum comitari, non dormiendo, sicut tres illi Apostoli in horto, sed vigilando, sicut ipse vigilabat, & orando, illa agonia, instantia, & perseuerantia, qua ipse orabat: & horas aliquot in hoc expendendo sicut ipse expendit.

IV.

QUARTA dispositio est cordis munditia, procurando illud ab omni culpa purgare: atque ita mundum conseruare, vt mundus accedens ad orationem, magnam in ea fiduciam habeam

abique

absque remorsu conscientiae, apteque sibi dispositus, ad recipienda DEI dona, & pretiosi eius sanguinis fructus. Nemo enim prudens, pretiosum aliquem liquorem, in sordidum vas infundet. Quare (vt Sanctus Bernardus hortatur) siquidem benedictio ad eum est copiosa, praeparare ad eam recipiendam vasa munda, mentes deuotas, spiritus vigilantes, affectus bene gubernatos, & puras conscientias, in quas effundantur tot gratiae, atque sunt illae, quae hic communicantur.

HAEC sunt dispositiones, quas habere oportet, haec mysteria meditaturum: sed cui tamen illae defunt, non propterea meditatione negligat; nam ipsaemet accendet earum desiderium, sicut etiam alias virtutes excitat, vt mox videbimus.

os so

Serm. feria
4. hebdom.
pensosa.